Dosarul nr. 5r-5452/2025
4-25125815-12-5r-03092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
În lipsa participanţilor, citaţi legal,

examinînd în şedinţă judiciară publică, cauza contravenţională în baza contestaţiei depuse de petiţionarul Dublea Valeriu, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436, încheiat în privinţa cet. Dublea Valeriu, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, precum şi împotriva deciziei de sancţionare a contravenientei din aceeaşi dată, instanţa de judecată,-

A constatat :

Circumstanţele cauzei:

La data de 15 aprilie 2025, agentul constatator Gonţa Sergiu, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436 în privinţa cet. Dublea Valeriu în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, incriminîndu-i ultimului, comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanţe: în perioada: 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul aplicaţiei electronice „PSB” a băncii Promsveazibank, a beneficiat prin transfer de surse financiare/ruble ruseşti, care nu se cuvine pentru sine în scopul exercitării unui drept electoral în contextul scrutinului electoral şi al referendumului republican din toamna anului 2024.

La data de 15 aprilie 2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancţionare a cet. Dublea Valeriu, aplicîndu-i acestuia o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancţionare, la data de 28 august 2025, contravenientul Dublea Valeriu a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestaţie, solicitînd anularea procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare emise în privinţa sa pe cazul relatat supra, şi deopotrivă încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenţiei.

În motivarea contestaţiei, acesta a menţionat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare contravenţională, din motivul nulităţii procesului contravenţional, argumentele de fapt şi de drept fiind pe larg enunţate în contestaţia depusă.

Argumentele participanţilor la proces:

Petiţionarul Dublea Valeriu, fiind citat legal, la şedinţa de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute.

Agentul constatator Gonţa Sergiu, fiind citat legal, nu s-a prezentat la şedinţa de judecată din motive necunoscute instanţei.

În condiţiile enunţate, conducîndu-se de prevederile art. 455 din Codul Contravenţional, instanţa a dispus examinarea contestaţiei în lipsa participanţilor sus-numiţi.

Aprecierea instanţei:

Examinînd materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speţei, instanţa apreciază necesar să admită contestaţia petiţionarului, reieşind din următoarele considerente:

Preliminar instanţa de judecată verifică chestiunea admisibilităţii contestaţiei spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1alin.(8).

De la bun început instanţa reţine că, de caz, contestaţia deferită spre soluţionare se înscrie în categoria de cauze contravenţionale atribuite spre examinare în competenţa instanţei de judecată, în acord cu dispoziţiile art. 395 alin. (1) pct. 2) din Codul Contravenţional.

Iniţial, instanţa de judecată apreciază, prin prisma art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, că decizia agentului constatator a fost încheiată la data de 15 aprilie 2025, iar contestaţia supusă examinării este depusă de către petenţ la data 28 august 2025, astfel fiind imposibil de a identifica expres data cînd acesta a luat cunoştinţă cu aceasta, respectiv, în lipsa unor probe contrarii, va considera contestaţia depusă în termen.

În aceeaşi ordine de analiză, instanţa reţine că potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravenţional, pentru contestaţia depusă împotriva deciziei de aplicare

a sancţiunii contravenţionale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăseşte ordinul de plată a numerarului nr. 50660482 din 28 august 2025, prin care se confirmă că, Dublea Valeriu a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Aşadar, şi la acest capitol instanţa apreciază contestaţia ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părţi la Convenţie operează distincţia între infracţiune, delicte şi contravenţii. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului şi scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenţii”.

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincţia între contravenţii şi infracţiuni, existentă în legislaţia internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidenţă a art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale” (CEDO). Iar, în speţa Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menţionat că, la examinarea cauzelor contravenţionale urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 15 aprilie 2025, agentul constatator Gonţa Sergiu, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436 în privinţa cet. Dublea Valeriu în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, incriminîndu-i ultimului, comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanţe: în perioada: 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul aplicaţiei electronice „PSB” a băncii Promsveazibank, a beneficiat prin transfer de surse financiare/ruble ruseşti, care nu se cuvine pentru sine în scopul exercitării unui drept electoral în contextul scrutinului electoral şi al referendumului republican din toamna anului 2024.

La data de 15 aprilie 2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancţionare a cet. Dublea Valeriu, aplicîndu-i acestuia o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În vederea determinării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, prioritar instanţa de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Aşadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La rândul său şi art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional prescrie că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În accepţiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul Contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravenţional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligaţia încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiţii: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. Dublea Valeriu în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436 din 15 aprilie 2025, în original; raportul șefului interimar SSP IP Ciocana, Andrei Barbos în care se indică că în cursul anului 2024, un grup de persoane cu domiciliul în sect. Ciocana, mun. Chișinău, ar

fi fost implicate în acţiuni de pretindere, acceptare sau primire- personal sau prin intermediai – de bunuri, servicii, privilegii sau alte avantaje de orice natură ce nu li se cuvin, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral şi al Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024; scrisoare de însoţire nr. 6681 din 16.04.2025; scrisoarea şefului DP a mun. Chişinău, Marin Garaz, în care se indică că, un grup de persoane ar fi fost implicate în acţiuni de pretindere, acceptare sau primire- personal sau prin intermediai – de bunuri, servicii, privilegii sau alte avantaje de orice natură ce nu li se cuvin, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral şi al Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024; planşa fotografică ce indică citaţia către cet. Dublea Valeriu; raportul OOS al SP 4 al IP Ciocana, Gonţa Sergiu, care indică în esenţă asupra imposibilităţii de a îl găsi pe cet. Dublea Valeriu; încheierea şi mandatul Judecătoriei Chişinău sed. Ciocana, din 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516; încheierea şi mandatul Judecătoriei Chişinău sed. Ciocana din 22.10.2024 de autorizare a măsurii speciale de investigaţii; ordonanţa Procuraturii Anticorupţie din 08.11.2024 de apreciere a pertinenţei măsurilor speciale de investigaţii; ordonanţa Procuraturii Anticorupţie din 22.10.2024 de efectuare a măsurii speciale de investigaţii; încheierea şi mandatul Judecătoriei Chişinău sed. Ciocana din 01.04.2025 de admitere a demersului procurorului; ordonanţa Procuraturii Anticorupţie de apreciere a pertinenţei din 11.12.202; ordonanţa Procuraturii Anticorupţie privind autorizarea măsurii speciale de investigaţii din 19.11.2024.

Petiţionarul nu a fost de acord cu învinuirea adusă prin actul administrativ prenotat şi decizia de sancţionare, astfel că, a exercitat dreptul la contestaţie în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) din Codul Contravenţional.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436 din 15 aprilie 2025, instanţa evidenţiază că, acesta a fost întocmit în corespundere cu criteriile de formă prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, iar careva situaţii care ar determina nulitatea *absolută* a acestuia (în acord cu prevederile art. 445 din Codul Contravenţional), instanţa nu a identificat.

În subsidiar, instanţa va examina temeinicia acuzaţiilor reţinute de agentul constatator în sarcina petiţionarului prin decizia de sancţionare şi procesul-verbal cu privire la contravenţie, contestate în speţă.

În acest sens instanţa învederează că, art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravenţional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal

sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul naţional prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

Analiza probatoriului administrat la caz în coroborare cu învinuirea formulată lui Dublea Valeriu, determină instanţa să conchidă asupra necesităţii încetării procesului contravenţional pe motivul lipsei faptului contravenţiei. Or, condiţia complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în speţă nu a fost justificată de către agentul statului, astfel lipsind careva probe ce ar confirma învinuirea incriminată cet. Dublea Valeriu.

În dezvoltarea raţionamentului anterior invocat, instanţa porneşte de la faptul că, potrivit jurisprudenţei CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90].

Cu transpunere la caz, deşi aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia:" în perioada dintre 01.01.2024 – 22.10.2024, petentuî prin intermediul aplicaţiei electronice „PSB" a băncii Promsveazibank, a beneficiat prin transfer de surse financiare/ruble ruseşti, care nu se cuvine pentru sine în scopul exercitării unui drept electoral în contextul scrutinului electoral şi al referendumului republican din toamna anului 2024, - însă, nici descrierea pretinsei acţiuni ilicite, nici înscrisurile administrate la dosarul contravenţional nu permit identificarea acţiunilor/ inacţiunilor **concrete** prin care se pretinde că s-a manifestat **modalitatea normativă** de exteriorizare a laturii obiective a contravenţiei de corupere electorală pasivă - **acceptarea mijloacelor financiare**. Or, descrierea faptei contravenţionale incriminate trebuia să se identifice cu claritate şi precizie conţinutul activităţilor, acţiunilor, fie inacţiunilor pretins ilicite, împrejurările în care acestea au avut loc *(subiecţi implicaţi, spaţiu, timp, mijloace de comitere)*, care au generat răspunderea contravenţională a cet. Dublea Valeriu potrivit normei de incriminare de la art.47[1] alin.(1) din Codul Contravenţional.

În subsidiar, instanţa subliniază în special **caracterul defectuos al individualizării timpului comiterii prezumatei fapte prejudiciabile**. Or,

norma incriminatorie prevăzută de art.47[1] din Codul Contravenţional, a fost instituită în legea penală a Republicii Moldova la 15.08.2024, pe cînd agentul constatator indică drept perioadă de săvârşire a faptei contravenţionale 01.01.2024 – 22.10.2024, ceea ce ar cuprinde în sine şi perioadele lunilor anului 2024, de pînă la intrarea în vigoare a normei incriminatorii de referinţă.

O atare abordare contravine principiilor *„nullum crimen sine lege”* şi *„nulla poena sine lege”*, şi de asemenea principiilor de acţiune a legii contravenţionale în timp. Astfel, în accepţiunea art.3 alin. (1) din Codul Contravenţional, Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Totodată, acelaşi principiu este protejat şi la nivel european prin art. 7 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, care stabileşte că: „(...) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acţiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracţiune potrivit dreptului intern (...)”.

Aplicarea art. 47[1] din Codul Contravenţional este condiţionată de demonstrarea că, fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, adică începând cu 15 august 2024.

Definirea atât de vagă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile şi extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, şi ca urmare generează dubii asupra legalităţii şi temeiniciei acuzaţiilor aduse cet. Dublea Valeriu.

Instanţa de judecată mai notează şi faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituţională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile „*nullum crimen sine lege*” şi „*nulla poena sine lege*” impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reţine că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Concomitent instanţa observă că la materialele cauzei contravenţionale nu sunt prezente mijloace de probă necesare şi nici suficiente demonstrării învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenţie. Or, în ceea ce priveşte copiile ordonanţelor procurorului adoptate într-o altă cauză penală, prin care au fost dispuse şi autorizate efectuarea mai multor măsuri speciale de investigaţii, ***în niciuna dintre ele nu este vizată nemijlocit contravenientul/petiţionarul Dublea Valeriu*** (nefiind examinată şi nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenţionale)*, acestea constituind în fapt nişte acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă,* ***rezultatul măsurilor speciale de investigaţii nu a fost nici prezentat la***

materialele dosarului contravenţional*, şi subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui Dublea Valeriu.*

De asemenea, încheierile judecătorilor de instrucţie prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţie, de rînd cu ordonanţele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr. 2023970322 **nu reprezintă mijloace de probă**, ci sunt acte procesuale de dispoziţie prin s-au dispus şi s-au autorizat măsuri speciale de investigaţie şi acţiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfăşurare a investigaţiilor şi garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conţin în mod direct fapte, declaraţii sau elemente de probă efective care să susţină acuzaţiile aduse pe caz lui *Dublea Valeriu*.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării şi investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispoziţiilor art. 93 alin. (2) din Codul de Procedură Penală, şi nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) din Codul Contravenţional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, şi respectiv cea contravenţională. De asemenea, ele nu pot influenţa direct soluţionarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăţia contravenientei.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin. (2) din Codul Contravenţional), dar în speţă nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigaţii, după caz purtătorii de informaţii, rapoarte de conţinut, etc.)*.

Aprecierea instanţei derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) din Codul de Procedură Penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigaţii şi constatarea lipsei necesităţii prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, *ofiţerul de investigaţii desemnat pentru efectuarea acesteia întocmeşte un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigaţii.*

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigaţii, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenţionale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici pertinenţa, relevanţa şi utilitatea ordonanţelor şi încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravenţională de referinţă.

Totodată instanţa observă că, utilizarea actelor procesuale şi rezultatelor măsurilor speciale de investigaţii au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025, şi prevăzute pentru utilizare

pentru cauza contravenţională RAP01 433516, nu şi pe cauza contravenţională cu seria MAI06 nr. 386436 din 15 aprilie 2025, care fost intentată de către agentul constatator al IP Ciocana al DP mun. Chişinău, Gonţa Sergiu.

Or, aşa cum garanţiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile şi pentru procedurile contravenţionale, instanţa reţine că din accepţiunea art. 24 alin.(2) din Codul de Procedură Penală, ***i*****nstanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală**, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, instanţa de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanţa relevă că potrivit practicii CtEDO, carenţele autorităţilor nu pot fi imputabile reclamanţilor şi nu trebuie să-i pună într-o situaţie defavorabilă (a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015). Tot în opinia CtEDO, **omisiunile sau erorile autorităţilor trebuie să servească în beneficiul acuzatului.** Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanţă, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76), cu excepţiile prevăzute de lege.

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanţa nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acţiune a lui Dublea Valeriu de *acceptare* a mijloacelor financiare în scop electoral, *în special în perioada 01.01.2024 – 22.10.2024 cînd, de altfel, legea contravenţională nici nu incriminată o asemenea contravenţie ca coruperea electorală pasivă.*

În subsidiar instanţa notează că, art. 375 din Codul Contravenţional defineşte pe îndelete principiul prezumţiei de nevinovăţie, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, acuzaţia adusă lui Dublea Valeriu de comitere a contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, nu şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul Contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit.a) din Codul Contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că Dublea Valeriu ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducîndu-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia înaintată de petiţionarul Dublea Valeriu, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 386436 din 15 aprilie 2025, încheiat în privinţa cet. Dublea Valeriu, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, precum şi împotriva deciziei de sancţionare a contravenientei din aceeaşi dată.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Dublea Valeriu, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Gonţa Sergiu, seria MAI06 nr. 386436 din 15 aprilie 2025, de aplicare a sancţiunii contravenţionale lui Dublea

Valeriu, sub formă de amendă în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Buiucani.

Peşedintele şedinţei
Judecătorul Roman Mazureţ